

foreslåede henvisning til lovens § 19 indebærer, at der som i dag vil være adgang til domstolsprøvelse af justitsministerens tilladelse.

Til § 3

(Lov om udlevering til andet nordisk land i anledning af visse beslutninger om forsorg eller behandling)

Til nr. 1 og 2 (§§ 8 og 8 a)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at ophæve den nordiske udleveringslov og i stedet indsætte reglerne om udlevering til de nordiske lande i udleveringsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 7 (forslag til kapitel 2 b og 3 b).

Den nuværende § 8 i lov om udlevering til andet nordisk land i anledning af visse beslutninger om forsorg eller behandling indeholder en bestemmelse om, at §§ 6 og 17 i den nordiske udleveringslov finder tilsvarende anvendelse.

Da den nordiske udleveringslov foreslås ophævet, foreslås § 8 i lov om udlevering til andet nordisk land i anledning af visse beslutninger om forsorg eller behandling udformet, så den svarer til den gældende § 6 i den nordiske udleveringslov.

Der foreslås endvidere en ny § 8 a, der svarer til den gældende § 17 i den nordiske udleveringslov. Den foreslåede henvisning til lovens § 7 indebærer, at der som i dag vil være adgang til domstolsprøvelse af justitsministerens tilladelse.

Til § 4

Det foreslås, at justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, og at ministeren herunder kan bestemme, at loven træder i kraft på forskellige tidspunkter for forskellige lande, jf. *stk. 1*.

Efter den nordiske udleveringskonventions artikel 29 træder konventionen i kraft 3 måneder efter, at samtlige nordiske lande har afgivet sit samtykke til at være bundet af konventionen. Konventionen træder dog først i kraft for Grønland og Færøerne 3 måneder efter, at det danske justitsministerium har meddelt, at konventionen skal have gyldighed for Grønland og/eller Færøerne. Før samtlige lande har afgivet sit samtykke til at være bundet af konventionen, kan de lande, som har afgivet samtykke, aftale, at konventionen skal træde i kraft i forholdet mellem disse lande fra et tidligere tidspunkt, og justitsministeren vil i givet fald kunne sætte loven i kraft i forhold til et eller flere af de øvrige nordiske lande, jf. ovenfor.

Justitsministeren kan endvidere fastsætte (et særskilt) tidspunkt for ikrafttræden af lovforslagets § 1,

nr. 13, om udlevering til stater uden for Den Europæiske Union, som har tiltrådt en associeringsaftale om gennemførelse, anvendelse og udvikling af Schengen-reglerne (forslaget til udleveringslovens § 21 b).

Det foreslås i *stk. 2*, at loven finder anvendelse på anmodninger om udleveringer, der fremsættes efter lovens ikrafttræden. Anmodninger om udlevering, der modtages inden lovens ikrafttræden, vil skulle behandles efter den gældende nordiske udleveringsordning eller for så vidt angår Finland og Sverige reglerne i udleveringslovens kapitel 2 a og 3 a om den europæiske arrestordre og for så vidt angår stater uden for Den Europæiske Union, som har tiltrådt en associeringsaftale om gennemførelse, anvendelse og udvikling af Schengen-reglerne, de gældende bestemmelser i udleveringslovens kapitel 2 og 3 om udlevering til stater uden for Den Europæiske Union.

Bestemmelsen gennemfører den nordiske udleveringskonventions artikel 29, *stk. 6*.

Til § 5

(Den nordiske udleveringslov)

Det foreslås, at den nordiske udleveringslov ophæves. Reglerne om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige foreslås i stedet indført i udleveringsloven, jf. lovforslagets § 1 (med forslag til kapitel 2 b om betingelser for udlevering til de nordiske lande og kapitel 3 b om behandling af sager om udlevering til de nordiske lande).

Til § 6

§ 6 indeholder bestemmelser om lovens territoriale gyldighedsområde. Det foreslås, at de foreslåede ændringer ikke gælder for Færøerne og Grønland, men med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger, vil kunne sættes helt eller delvist i kraft for disse landsdele ved kongelig anordning.

Den nordiske udleveringslov, jf. dennes § 19, *stk. 2*, gælder for Færøerne og Grønland med de afvigelser, der følger af de færøske og grønlandske retsplejelove. De ændringer af den nordiske udleveringslov, der følger af lov nr. 251 af 12. juni 1975 (om ændring af specialitetsreglen) er sat i kraft for Færøerne og Grønland, hvorimod de senere ændringer af den nordiske udleveringslov ikke er sat i kraft for disse landsdele.

Spørgsmålet om udlevering mellem Færøerne og Grønland og Finland, Island, Norge og Sverige vil således indtil videre fortsat skulle afgøres efter den nordiske udleveringslov med de ændringer, der er sat i kraft for Færøerne og Grønland.